

udenlandske øl, de har lyst til, når blot øllet leveres på returflaske. Og spørgsmålet er jo, om forbrugerne overhovedet vil købe særlig meget dåseøl, når det bliver kendt, at lavprisøl, der i dag udgør omkring halvdelen af salget på det danske marked, vil stige fra i gennemsnit 2,15 kr. til 3,50 kr. Der er næppe ret mange forbrugere, der vil betale næsten halvanden krone eller 60 pct. mere for øl, som leveres i dåse.

På den baggrund kunne man selvfølgelig drage den konklusion, at så sker der ikke noget ved at acceptere øldåserne. Men den konklusion vil jeg advare imod. Hvis dåserne bliver tilladt i Danmark, vil både producenter og købmænd ikke turde gøre andet end at hoppe med på vognen for ikke at miste markedsandele, og derfor vil der umiddelbart blive stablet en udligningsordning på benene. Men det er jo langt mere vanskeligt end det system, vi kender med returflaskerne. Dåserne skal jo ikke genfyldes på bryggerierne, og der er altså ingen, der har nogen umiddelbar interesse i at give 1,25 kr. for en sammenkrøllet aluminiumdåse.

Dansk Handel & Service har udtalt i deres henvendelse, at de ikke vil lægge sig fast på en endelig model for en udligningsordning. Men mon ikke det skyldes, at de er bange for at fortælle købmændene, at de ikke alene fremover skal levere forbrugerne øl, som vil blive 1,50 kr. dyrere, men derudover skal betale til et udligningsystem, for at der overhovedet kan stables et dåseretursystem på benene?

Vi har hørt meget om Sverige i denne sag, og her har man jo også et returdaseudlignings-system. Der er lidt flere svenskere end danskere, men til gengæld drikker vi lidt mere øl, og der er netop kommet en beretning, der viser, at der er indsamlet 70 millioner dåser, der ikke er betalt pant for. Hvis vi går ud fra, at den danske pant skal være 1,25 kr., bliver det omregnet i danske penge 87,5 mio. kr. Det kan godt være, beløbet vil blive lidt mindre i Danmark, men under alle omstændigheder bliver der en stor efterbetaling for detailhandelen.

Jeg tror også, man har glemt at oplyse købmændene om, at der ikke er nogen tvivl om, at der også kommer dåser ind på markedet, der ikke er betalt pant for, bl.a. fra Tyskland, eller dåser fra Sverige, der er betalt lavere pant for. Det vil naturligvis medvirke til, at systemet bliver underskudsgivende, og ud over de mange nye udgifter til et retursystem skal alle købmændene investere i nye returdasemaskiner.

For mig at se er det vigtigt, at der er et frit valg mellem forskellige øl- og sodavandstyper, og dette frie valg har vi allerede i dag. Derimod er krav til emballage ikke i sig selv et problem, og her vil jeg afslutningsvis drage et par paralleller frem. For et par år siden forbød vi her i Danmark 70 cl-vinflasker, for et par år siden forbød vi her i Danmark 200 g-margarineemballage, og det gjorde vi på grund af harmoniseringen i det indre marked. Vi har altså på flere områder accepteret – og i øvrigt uden at kny – at der er og kan komme begrænsninger i brugen af emballage, og jeg kan ikke se, at en dansk begrænsning i brugen af emballage er værre end den EU-begrænsning, der allerede findes for en række emballagetyper.

Vi to kan i hvert fald ikke stemme for Fremskridtspartiets forslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg har et spørgsmål og en kommentar til fru Charlotte Antonsen.

Nu er det jo velkendt, at fru Charlotte Antonsen ofte er en ihærdig EU-ordfører, og derfor er mit spørgsmål: Hvad vil fru Charlotte Antonsen forestille sig eller anbefale, at Danmark skal gøre den 30. juni, når emballagedirektivet træder i kraft? Skal vi efter engelsk kogalskabsmodel gå ned i EU og prøve at forhindre alt, hvad der foregår? Eller skal vi acceptere, at emballagedirektivet er en kendsgerning og altså også en del af EU-samarbejdet?

Allerede for mange år siden betød en del af EU-samarbejdet, at de gamle 35 cl-flasker forsvandt i Danmark. Det var da ærgerligt, men i dag er der ikke nogen, der ønsker dem tilbage. Det var en praktisk harmonisering, og det samme gælder for vinflaskerne. Det forbud har ikke haft nogen praktisk betydning. Der var en lille overgangsperiode, så argumenterne holder ikke.

Min bemærkning går på diskussionen om detailhandelen – altså om det, Dansk Handel & Service har skrevet, skulle tages alvorligt, eller om de handlende var sat under pres for at være med. Jeg må nok sige, at det er præcis den samme argumentation, der blev brugt i forbindelse med plastflaskerne til mineralvand: De ville blive et problem, og hvad med de små købmænd, osv. osv.? I dag siger en samstemt detailhandelsbranche: Hurra fordi vi fik plastflaskerne! Og præcis på samme måde vil det gå med metaldåserne: I starten vil der være nogle, som